

Határozatok Tára

C-580/12 P. sz. ügy

Guardian Industries Corp.

és

Guardian Europe Sàrl

kontra

Európai Bizottság

„Fellebbezés — Kartellek — A síküveg Európai Gazdasági Térségen (EGT) belüli piaca — Az árak rögzítése — Bírságszámítás — A vállalkozások belső eladásainak figyelembevétele — Ésszerű határidő — A Törvényszék előtti tárgyalásra tekintettel benyújtott iratok elfogadhatósága”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (harmadik tanács), 2014. november 12.

1. *Bírósági eljárás — A Törvényszék előtti eljárás időtartama — Ésszerű határidő — A versenyszabályok megsértésének megtörténtével kapcsolatos jogvita — Az ésszerű határidő be nem tartása — Következmények — Szerződésen kívüli felelősség — A Törvényszék előtti eljárás túlzott időtartamára alapított követelés — Az ítélkező testület összetétele*

(EUMSZ 256. cikk, (1) bekezdés, Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 47. cikk, második bekezdés)

2. *Európai uniós jog — Elvek — Védelemhez való jog — A fegyveregyenlőség elve — Annak tiszteletben tartása a bírósági eljárás keretében — Terjedelem — Új eljárási iratnak a tárgyalás előtti utolsó munkanapon történő benyújtása — Elfogadhatóság — Feltételek*

(A Törvényszék hivatalvezetőjének szóló szolgálati utasítások, 11. cikk, (3) bekezdés)

3. *Verseny — Bírságok — Összeg — Meghatározás — A Bizottság mérlegelési jogköre — Korlátok — Az egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartása — A bírság alapösszegének kiszámítása — A bizottsági iránymutatásokban meghatározott számítási módszer — A jogsértéssel közvetlen vagy közvetett kapcsolatban álló eladások — Figyelembe vett forgalom — A vállalkozáscsoport belső forgalmának kizárása — A vertikálisan nem integrált vállalkozások hátrányos megkülönböztetése — Az egyenlő bánásmód elvének megsértése*

(EK 81. cikk, (1) bekezdés; 1/2003 tanácsi rendelet, 23. cikk, (2) és (3) bekezdés; 2006/C 210/02 bizottsági közlemény, 13. pont)

4. *Verseny — Bírságok — Összeg — Meghatározás — Bírósági felülvizsgálat — Az uniós bíróság korlátlan felülvizsgálati jogköre — Terjedelem — Korlát — A hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének tiszteletben tartása — Az egyenlő bánásmód elvét megsértő bizottsági határozat — Következmény — A bírság összegének a hátrányosan megkülönböztetett vállalkozás javára történő csökkentése*

(1/2003 tanácsi rendelet, 23. cikk, (2) és (3) bekezdés és 31. cikk)

1. Amennyiben valamely uniós bíróság megsérti az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének második bekezdéséből eredő azon kötelezettségét, hogy az előtte folyamatban levő ügyeket ésszerű időn belül tárgyalja, ezt a Törvényszék előtt indított kártérítés iránti eljárás keretében lehet szankcionálni, mivel az ilyen kereset képez hatékony jogorvoslatot.

Ebből következően az ésszerű időn belüli határozathozatal Törvényszék általi elmulasztásából eredő kár megtérítése iránti kérelmet nem lehet fellebbezés formájában közvetlenül a Bíróság elé terjeszteni, hanem azt magához a Törvényszékhez kell benyújtani.

E tekintetben az ilyen kártérítési keresetek elbírálására adott esetben hatáskörrel rendelkező Törvényszék feladata, hogy a kifogásolt időtartamú eljárás alapjául szolgáló jogvitában eljárótól eltérő összetételű tanácsban hozzon a Gascogne Sack Deutschland kontra Bizottság ítélet (EU:C:2013:768) 91–95. pontjában meghatározott szempontok alapján határozatot.

(vö. 17–19. pont)

2. A védelemhez való jog tiszteletben tartásának elve a közösségi jog egyik alapelve. Sértené ezt az elvet, ha valamely bírósági határozat olyan tényeken vagy iratokon alapulna, amelyekről maguk a felek vagy a felek valamelyike nem szerkezhetett tudomást, és amelyekről ezáltal álláspontjukat sem adhatták elő. A fegyveregyenlőség elve, amely velejárója magának a tisztességes eljárás fogalmának, és amelynek célja az eljárásban részt vevő felek közötti egyensúly annak lehetővé tételével történő biztosítása, hogy a bírósághoz benyújtott valamennyi dokumentumot az eljárásban részt vevő bármelyik fél megvizsgálhassa és vitathassa, magával vonja, hogy kötelező ésszerű lehetőséget biztosítani valamennyi félnek arra, hogy olyan körülmények között ismertesse álláspontját, ideértve annak bizonyítékait is, amelyek alapján nem kerül teljesen előnytelen helyzetbe ellenfelével szemben.

E tekintetben nem minősül a védelemhez való jog megsértésének a felek valamelyike által benyújtott dokumentum elfogadhatónak tekintése, ha egyrészt a másik félnek a tárgyalás előtt három nap állt rendelkezésére e dokumentum tartalmának megismeréséhez, és e határidő e dokumentum jellegére és tartalmára figyelemmel – függetlenül attól, hogy a Törvényszék betartotta-e a hivatalvezetőnek szóló szolgálati utasítások 11. cikkének 3. pontját – nem tekinthető túlzottan rövidnek, vagy másrészt e másik fél nem kérte sem azt, hogy e dokumentumra írásban reagálhasson, sem a tárgyalás elhalasztását nem indítványozta.

(vö. 30., 31., 33., 34. pont)

3. Versenyjogi ügyekben a Bizottság mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a bírság kiszámítása tekintetében, ám e hatáskört korlátozzák többek között a Bizottság által saját maga számára előírt magatartási szabályok, különösen az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok összegének megállapításáról szóló iránymutatás.

Ezen iránymutatás 13. pontja értelmében a kiszabásra kerülő bírságok alapösszegének meghatározásához a Bizottság a jogsértés által közvetlenül vagy közvetve érintett, a vállalkozás által az Európai Gazdasági Térségen belül, az érintett földrajzi területen értékesített áruk és szolgáltatások eladásának értékét alkalmazza. E 13. pont célja az, hogy a vállalkozással szemben kiszabott bírság számításának a kiindulópontja olyan összeg legyen, amely tükrözi a jogsértés gazdasági jelentőségét, és az e vállalkozás által abban képviselt súlyt. E tekintetben, jóllehet az eladások értékének az e 13. pontban szereplő fogalma kétségtől nem terjedhet odáig, hogy magában foglalja a szóban forgó vállalkozás által teljesített olyan eladásokat, amelyek nem tartoznak a kifogásolt kartell alkalmazási körébe, mindazonáltal sértené az e rendelkezés által követett célkitűzést, ha e fogalmat úgy értelmeznénk, hogy az kizárólag az olyan eladások révén elért forgalomra vonatkozik, amelyek tekintetében megállapítást nyert, hogy azokra e kartell ténylegesen kihatott. Az ilyen korlátozás ezenkívül azzal járna, hogy mesterségesen csökkentené az adott vállalkozás által elkövetett jogsértés gazdasági jelentőségét, mivel pusztán az a tény, hogy a Bizottság korlátozott számú közvetlen

bizonyítékot talált a kartell által ténylegesen érintett eladásokra, azt eredményezné, hogy végül olyan bírságot szabna ki, amely nem áll valós kapcsolatban a szóban forgó kartell alkalmazási körével. A titkosság e jutalma sértené az EK 81. cikk megsértéseinek üldözésére és szankcionálására irányuló célkitűzést is, és az ennél fogva nem fogadható el. Továbbá az összforgalomnak a jogsértés tárgyát képező termékek eladásából származó része tükrözheti a legjobban e jogsértés gazdasági súlyát.

Ezért nem lehet különbséget tenni ezen eladások között aszerint, hogy azokat független harmadik személyekkel, vagy pedig az ugyanezen vállalkozáshoz tartozó jogalanyokkal bonyolították le. Az utóbbi kategóriába tartozó eladások értékének figyelembe nem vétele szükségképpen azt eredményezné, hogy a vertikálisan integrált társaságokat indokolatlanul előnyben részesítenék azáltal, hogy lehetővé tennék számukra a jogsértés tárgyát képező termékek piacán betöltött jelentőségükkel arányos szankció elkerülését. A vertikálisan integrált vállalkozások ugyanis azon a hasznon kívül, amely a független harmadik személyek részére történő eladások során érvényesülő horizontális árrögzítésről szóló megállapodásból várható, azon feldolgozott termékek *downstream* piacán is előnyhöz juthatnak az ilyen megállapodásból, amelyek összetételébe a jogsértés tárgyát képező termékek beépülnek, mindezt pedig két különböző címen.

A bírság összegének megállapítása érdekében eltérő számítási módszerek alkalmazása nem járhat az EK 81. cikk ugyanazon megsértésében részt vevő vállalkozások közötti hátrányos megkülönböztetéssel, ezért e forgalom meghatározása szempontjából a vertikálisan integrált vállalkozások hasonló helyzetben vannak a vertikálisan nem integrált termelőkkel. Az egyenlő bánásmód elve megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérően, és az eltérő helyzeteket ne kezeljék ugyanúgy, hacsak az ilyen bánásmód objektíve nem igazolható, a vállalkozások e két típusát tehát azonos módon kell kezelni. A belső eladásoknak a releváns forgalomból történő kizárása a vertikálisan integrált vállalkozások azáltal történő előnyben részesítését eredményezné, hogy a többi vállalkozás hátrányára csökkentenék a jogsértésben betöltött súlyukat.

(vö. 51., 55–60., 62., 63. pont)

4. Amennyiben a versenyjogi szabályok megsértése miatt kiszabott bírság összegének csökkentése érdekében felhozott jogalap megalapozott, a Bíróság feladata, hogy az e téren fennálló korlátlan felülvizsgálati jogköre keretében a bírság összegének meghatározása során saját maga értékelje az adott ügy körülményeit és a szóban forgó jogsértés típusát.

Ha a bírság összegét a Bizottság az egyenlő bánásmód elvébe ütköző módszerrel határozta meg, a Bíróságnak jogában áll többek között e bírság csökkentése, azzal a megkötéssel, hogy a jogsértésben részt vevő vállalkozások közötti bármilyen hátrányos megkülönböztetés kerülendő.

(vö. 69., 72., 75., 78. pont)